

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3CoCsp/36/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7624201463
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Dudíková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2025:7624201463.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Dudíkovej a členov JUDr. Ľuboša Kunaya a JUDr. Petra Tutka v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Prievozská 2, IČO 35 724 803, právne zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: A. B., nar.XX.XX.XXXX, bytom C., D. XXX/XX, o zaplatenie 556,84 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku zo dňa 27.08.2024, č. k. 16Csp/25/2024-141 Okresného súdu Spišská Nová Ves

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo len „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví žalobu zamietol (I.) a žalovanému voči žalobcovi nepriznal nárok na náhradu trov konania (II.).

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia istiny 556,84 eur spolu s riadnym úrokom vo výške 14,99 % ročne zo sumy 513,50 eur od 4.11.2022 do 15.11.2023, spolu s úrokom z omeškania vo výške 7 % ročne zo sumy 513,50 Eur od 4.11.2022 do zaplatenia a náhrady trov konania na tom skutkovom základe, že právny predchodca žalobcu (BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA) uzatvoril so žalovaným dňa 25.03.2022 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 513,50 eur, ktorý sa zaviazal splatiť formou 20 mesačných splátok vo výške 29,17 eur bez poistenia (30,71 eur s poistením), so splatnosťou prvej splátky v 15. deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bol úver žalovanému poskytnutý a s konečnou splatnosťou úveru 15.11.2023. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 21.06.2023 medzi postupcom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA a žalobcom došlo k postúpeniu pohľadávky na súčasného žalobcu. Nakoľko žalovaný napriek opakovaným výzvam postupcu neplnil v stanovených termínoch po dobu dlhšiu ako tri mesiace, pričom bol súčasne upozornený v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, postupca v súlade s príslušnými ustanoveniami Zmluvy a ust. § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník k 03.11.2022 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, ktorá pohľadávka predstavovala ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru sumu 576,84 eur. Na výzvu súdu sa žalobca vyjadril k skutočnostiam ohľadom výpočtu celkovej čiastky k zaplateniu, ďalej akým spôsobom splnil povinnosti vymedzené v ust. § 53 ods. 9 v spojení s ust. § 565 OZ a ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v súvislosti so zosplatením úveru a akým spôsobom právny predchodca žalobcu posúdil schopnosť žalovaného ako dlžníka splácať úver.

3. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania ustálil nasledujúci skutkový stav: právny predchodca žalobcu a žalovaný uzavreli dňa 25.03.2022 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere a Zmluvu

o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a Rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 513,50 eur, s výškou mesačnej splátky bez poistenia 29,17 eur (s poistením bola 30,71 eur), splatnosť prvej mesačnej splátky bola stanovená na 15.04.2022 a konečná splatnosť úveru bola stanovená na deň 15.11.2023, výška úrokovej sadzby bola uvedená vo výške 14,99 % p.a., RPMN bola stanovená hodnotou 16,59 %.

4. Ďalej súd zistil, že žalovaný na tento úverový vzťah neuhradil žiadnu splátku, v dôsledku čoho veriteľ výzvou na zaplatenie dlžnej čiastky úveru zo dňa 01.08.2022 oznámil žalovanému, že k uvedenému dňu eviduje aktuálnu dlžnú čiastku na predmetnom úvere vo výške 112,13 eur a zároveň ho upozornil, že pokiaľ nedôjde k okamžitej úhrade omeškaných mesačných splátok, bude požadovať splatenie celej nesplatennej časti úveru. Následne Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu 03.11.2022 sa stal jeho záväzok z poskytnutého spotrebiteľského úveru v sume 576,84 eur v celom rozsahu splatným. Zároveň súd prvej inštancie nemal preukázané, že by BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA pri posudzovaní úverovej bonity žalovaného nahliadol do registrov za účelom posúdenia jeho bonity.

5. Na takto zistený skutkový stav súd prvej inštancie aplikoval ust. § 3 ods. 1, § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 1, 3, 5, 6, 9, § 54 ods. 1, 2, § 524 ods. 1 a 2, § 525 ods. 1 a 2, § 565, § 37, § 39 Občianskeho zákonníka, § 266 ods. 5, § 263 ods. 1, § 261 ods. 6 písm. d/, § 273 ods. 1, 2 a 3, § 497, § 499 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 2, § 2 písm. a/, b/, d/, g/, h/, i/ a l/, § 7 ods. 1, 2, 4, 16, 17, § 20 ods.1, § 9 ods. 1, 2, 9, 15, § 11 ods. 1 a 2, § 19 ods. 1, 2, 3, 4 a 5 § 21 ods. 1 a 2, § 17 ods. 1, 2, 3 a 4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, §10d ods. 1 a 2, § 1a ods. 1, 2, 3 a 4 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov a právne vzťah medzi stranami posúdil ako spotrebiteľský (v zmysle ust. § 52 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov) a vzhľadom na charakter tohto sporu ako spotrebiteľského z úradnej povinnosti skúmal aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu v predmetnom spore. S prihliadnutím na postúpenie pohľadávky zo spotrebiteľského úveru z banky na iný subjekt a potrebu zaslania písomnej výzvy banky dlžníkovi (v omeškaní) a následné dlžníkovo nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní dospel k záveru, že žalobca neosvedčil, že pri predčasnom zosplatnení predmetného úveru jeho právny predchodca postupoval v súlade s § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, s poukazom na skutočnosť, že právny úkon zosplatnenia BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA mohol realizovať do splatnosti najbližšie splatnej splátky nasledujúcej po uplynutí troch mesiacov od splatnosti splátky, pre ktorú pristúpil k zosplatneniu predmetného úveru, čo v danom prípade mohla byť len splátka splatná dňa 15.08.2022, čím pristúpil k predčasnému zosplatneniu predmetného úveru až po uplynutí splatnosti splátky, do splatnosti ktorej toto svoje právo mohol využiť, ako aj s poukazom na právny názor vyslovený Najvyšším súdom SR v uznesení sp. zn. 5Cdo/2/2023 zo dňa 25.01.2024 o potrebe konkretizácie splátky sa uvedený úver nestal predčasne splatným.

6. Ďalej súd nemal preukázané splnenie povinnosti veriteľa pri uzatváraní zmluvy riadne v zmysle § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovaného ako spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a ustálil, že nesplnenie si povinnosti zo strany žalobcu pri posudzovaní úverovej bonity žalovaného je potrebné v spojení ust. § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., považovať za hrubé porušenie povinnosti a preto predmetný úver z danej zmluvy považovať nie len za bezúročný a bez poplatkov, ale zároveň uvedené pochybenie mu neumožnilo vykonať predčasné jednorazové zosplatnenie predmetného úveru (§ 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. prvá veta).

7. Záverom súd prvej inštancie konštatoval porušenie ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, v dôsledku ktorej skutočnosti na strane žalobcu nebola daná aktívna vecná legitimitácia v predmetnom spore, preto žalobu v celom rozsahu zamietol.

8. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodoval podľa ust. § 255 ods. 1 a § 262 CSP v spojení s článkami 4 a 17 základných princípov CSP, teda prihliadajúc na pomer úspechu strán v spore, ako aj skutočnosť, že si úspešná strana v spore nárok na náhradu trov konania neuplatnila, preto žalovanému ako úspešnej strane sporu nepriznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi.

9. Proti uvedenému rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, v ktorom uplatnil odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP a v jeho úvode v súvislosti so záverom súdu o neplatnosti výzvy a vyhlásenia mimoriadnej splatnosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 1Cdo/123/2022 z 30.01.2024, z ktorého vyvodil záver, že zo žiadneho zákonného ustanovenia nevyplýva povinnosť konkretizovať splátku v zosplätňujúcom úkone a zároveň poukázal na to, že najvyšší súd už posudzoval podmienky platnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti pri spotrebiteľských úveroch (R 29/2023), z ktorého vyvodil, že skutkové vymedzenie splátky, pre nesplnenie ktorej dochádza k uplatneniu práva veriteľom, nie je náležitosťou takéhoto právneho úkonu, pretože určenie splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k uplatneniu tohto práva je otázkou právnou, a nie skutkovou. Konštatoval, že k uplatneniu tohto práva mohlo dôjsť len vo vzťahu k jedinej splátke - splatnej 15.07.2022, a teda nie je povinný uvádzať konkrétnu splátku, pre ktorú veriteľ pristúpil k vyhláseniu splatnosti úveru, poukazujúc na zásadu iura novit curia, podľa ktorej súd pozná právo a len súd je splnomocnený vykladať a aplikovať právne predpisy v civilnom konaní. V tejto súvislosti zastáva právny názor, že podstatnou právnou skutočnosťou v čase vyhlásenia splatnosti je výlučne to, či veriteľ mal splnené podmienky pre vyhlásenie splatnosti podľa ust. § 53 ods. 9 a § 565 OZ, pričom v tomto konkrétnom prípade nepovažoval za sporné, že tieto podmienky splnené boli. Žalobca zastáva právny názor, že zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva povinnosť veriteľa uviesť v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, či výzve podľa § 53 ods. 9 OZ (kt. vyhláseniu splatnosti predchádzala) konkrétnu splátku, ktorá splátka mimoriadnu splatnosť vyvolala. Zdôraznil, že špecifikácia splátky by bola nadbytočná, keďže vždy môže ísť len o splnenie jednej konkrétnej vymedzenej splátky, pre nesplnenie ktorej veriteľ zosplätnil celý úver a určenie rozhodnej splátky je právnou otázkou a závisí od právneho posúdenia súdu, v ktorej súvislosti poukázal na viaceré rozhodnutia. Ďalej uviedol, že v predmetnej výzve podľa § 53 ods. 9 OZ je číselne vyjadrené, s ktorými splátkami (v akej výške) bol žalovaný v omeškaní ku dňu jej vyhotovenia a zároveň, že žalovaný bol v omeškaní s plnením najmenej troch splátok; zároveň súdu doručil platobnú históriu (výpis z úveru), ako aj špecifikáciu nároku. Vyhlásiť mimoriadnu splatnosť je právom veriteľa a môže sa teda rozhodnúť vyhlásiť splatnosť aj neskôr, pričom jeho právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť sa mu obnovuje každou ďalšou omeškanou splátkou, s ktorou je dlžník v omeškaní po dobu dlhšiu ako tri mesiace (uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 26CoCsp/48/2022 z 23.08.2023). Ďalej argumentoval, že ak by aj veriteľ „určil“ v podaní, ktorým si právo na vyhlásenie splatnosti splátok uplatňuje, resp. vo výzve pred uplatnením si tohto práva - nesplnenú splátku, pre ktorú toto právo podľa jeho názoru uplatňuje a toto jeho právne posúdenie by sa nezhodovalo s posúdením tejto právnej otázky súdom, nespôsobovalo by to automaticky neplatnosť uvedeného právneho úkonu, v ktorej súvislosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5 Cdo 196/2009 zo dňa 22.09.2010. Zastáva názor, že postupca využil právo podľa § 565 OZ a vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy, pričom k vyhláseniu splatnosti pristúpil v lehote nie kratšej ako 15 dní v súlade s ust. § 53 ods. 9 OZ v spojitosti s ust. § 565 OZ, čím z jeho strany nedošlo k porušeniu žiadnej zákonnej povinnosti, v dôsledku čoho došlo k platnému vyhláseniu splatnosti a k postúpeniu pohľadávky došlo po tom, čo sa stal predčasne splatným celý dlh. V kontexte záverov súdu, že za výzvu pred zosplätnením nemožno považovať výzvu podľa ust. § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách uviedol, že v konaní doložil predovšetkým zosplätňujúcu výzvu zo dňa 03.11.2022, ktorej doručenie žalovaný potvrdil vlastnoručným podpisom a ktorá výzva podľa jeho tvrdení jednoznačne preukazuje splnenie podmienok pre platné postúpenie, nakoľko k postúpeniu došlo viac ako 90 dní po vyhotovení výzvy (zhruba rok a pol), čím považuje v tomto smere splnenie podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách za nesporné a preukázané (rozsudok zo dňa 28.03.2018, sp. zn. 7 Cdo 26/2017; uznesenie zo dňa 25.5.2022, sp. zn. 1 Cdo 4/2020, rozsudok z 24.4.2018, sp. zn. 1 Cdo 147/2017 – R 60/2018, rozsudok zo dňa 29.3.2022, sp. zn. 8 Cdo 139/2020). Nepovažoval za potrebné, aby veriteľ realizoval v súvislosti so zosplätnením a postúpením pohľadávky dve samostatné výzvy (jednu podľa § 565 OZ, resp. § 53 ods. 9 OZ a druhú podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách), v ktorej súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 5CoCsp/67/2021 z 14.04.2022, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 9Cdo/165/2022 z 27.09.2023, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 1Cdo/154/2022 z 27.02.2024. Zdôraznil, že výzvou v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách môže byť aj oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru za predpokladu, že dlžník mal objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom takéhoto adresovaného jednostranného právneho úkonu (§ 45 ods. 1 OZ) argumentujúc, že v konaní bolo nesporné preukázané, že žalovaný túto objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom predmetnej výzvy mal, keďže jej prevzatie vlastnoručne podpísal, čím považuje za nesporné splnenie všetkých zákonných podmienok (§ 17 ods. 1 ZoSÚ, § 92 ods. 8 Zákona o bankách) pre platné postúpenie pohľadávky a je aktívne vecne legitimovaným subjektom v tomto konaní. V kontexte povinnosti skúmať bonitu klienta uviedol, že skúmanie bonity je otázkou odbornou, teda aj prípadná povinnosť súdu preskúmať splnenie tejto

povinnosti je limitovaná na samotný prieskum a nie následné vyhodnocovanie, či by súd ako veriteľ na základe doložených listín spotrebiteľovi úver poskytol. Neeviduje vo vzťahu k predloženému skúmaniu bonity zo strany postupcu, vrátane dôkazov žiadne konkrétne popretie tvrdení, či jednotlivých dôkazov zo strany žalovaného. So zreteľom na tieto zistenia konštatoval, že súd nemôže ani v spotrebiteľskom spore nahrádzať procesnú aktivitu strán v celom rozsahu, keď žalovaný nenavrhol a nepredložil dôkaz za účelom preukázania, že jeho právny predchodca neskúmal jeho bonitu (rozhodnutie C 42/15 Home Credit Slovakia, a.s. proti E. F., nález sp. zn. PL ÚS 11/2016 zo 07.02.2018, uznesenie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 10CoCsp/3/2022 z 09.02.2023). Na podporu svojich tvrdení ohľadom skúmania bonity žalovaného uviedol, že riadne doručil súdu skutkové tvrdenia a dokumentáciu ohľadom skúmania bonity, na ktorých tvrdeniach a dôkazoch zotrúva a zároveň poukázal na to, že súd sa nevysporiadal so skutočnosťou, že žalovaný tvrdenia a dôkazy ním predložené žiadnym spôsobom nenamietal (uznesenie Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 17CoCsp/6/2024 z 25.04.2024). Argumentoval tým, že ochrana spotrebiteľa nie je absolútna a bezbrehá a súd by nemal nahrádzať aktivitu spotrebiteľa v neobmedzenom rozsahu a vykonanie dôkazu nad procesný návrh spotrebiteľa nezahŕňa v sebe i povinnosť súdu popierať skutkové tvrdenia protistrany, ktoré spotrebiteľom popreté neboli, resp. tvoriť vlastné skutkové tvrdenia nad tvrdenia prezentované spotrebiteľom. Tvrdil, že veriteľ mal zistený príjem zo žiadosti o úver, kde svoj príjem deklaroval samotný žalovaný a tieto skutočnosti veriteľ preveroval. Výška príjmov deklarovaná žalovaným a overená žalobcom je zároveň nesporným skutkovým tvrdením (opak by mohol tvrdiť výlučne žalovaný), preto podľa názoru žalobcu bolo nevyhnutné postupovať podľa § 151 ods. 1 CSP. Pokiaľ ide o právne závery čo do výdavkov (t. j. to, aké výdavky súd od veriteľa vlastne požaduje preverovať pri skúmaní bonity) uviedol, že veriteľa nie sú povinní žiadať preukázanie konkrétnych mesačných výdavkov (napríklad faktúrami za telefón, energie a pod.). Za nesprávny považuje potom právny a skutkový záver súdu, že postupca nepostupoval s odbornou starostlivosťou, nakoľko tento záver súdu nemá oporu vo vykonanom dokazovaní a javí sa skôr ako popieraním žalobcom predložených dôkazov a tvrdení zo strany súdu, ktoré žalovaný nepoprel. Ďalej poukázal na to, že postupca ako banka nemá možnosť sa o iných záväzkoch spotrebiteľa dozvedieť inak ako priamo od spotrebiteľa, pričom výdavkami sa rozumejú finančné výdavky a nie účet za telefón, lieky a pod. a je to práve žalovaný, ktorý je ako spotrebiteľ povinný uvádzať pravdivé údaje vo svojej žiadosti o úver, nakoľko možnosti skúmania bonity spotrebiteľa sú limitované (Nariadenie GDPR) a musí prioritne vychádzať z údajov, ktoré mu poskytol spotrebiteľ v žiadosti o úver a na podporu svojich tvrdení poukázal na rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 8CoCsp/23/2023, zo dňa 28.11.2023, uznesenie Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 23CoCsp/3/2022 z 27.05.2022, uznesenie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 17CoCsp/24/2022 z 20.10.2022, sp. zn. 10CoCsp/20/2021 z 13.09.2022, uznesenie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 10CoCsp/3/2022 z 09.02.2023, rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 27CoCsp/1/2024 z 30.01.2024, sp. zn. 8CoCsp/15/2022 z 31.08.2022, sp. zn. 6CoCsp/24/2023, sp. zn. 17CoCsp/6/2024 z 25.04.2024, sp. zn. 43CoCsp/36/2022 z 19.01.2023. Namietal, že súd sa nevysporiadal so skutočnosťou, že v čase vyhlásenia rozsudku bol úver zo zmluvy splatný v celom rozsahu, keďže posledná splátka bola splatná dňa 15.11.2023 a žalovaný nezaplatil ani len jedinú splátku (uznesenie Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 5CoCsp/53/2020 z 31.05.2021). Poznamenal, že ak súd dospel k záveru, že postupca nebol oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, mal (a mohol) žalobcovi priznať nárok na zaplatenie splátok úveru, ktoré nadobudli splatnosť ku dňu vyhlásenia rozsudku. S ohľadom na to, že pre rozsudok je v zmysle ust. § 217 ods. 1 CSP rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia, nemožno mať potom podľa názoru žalobcu žiadne pochybnosti o splatnosti splátok úveru splatných do dňa vydania rozsudku. V závere skonštatoval, že namietaním existencie alebo obsahu ním predložených listinných dôkazov alebo uplatnením prípadných iných prostriedkov procesnej obrany žalovaným súd spochybnil rozhodujúce tvrdenia žalobcu, čím dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a zároveň nesprávnym procesným postupom fakticky negoval skutočnosti tvrdené žalobcom, ktoré boli v konaní nespornými (§ 151 CSP).

10. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas (§ 362 CSP) oprávnenou osobou (§§ 359 až 361 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné (§§ 355 až 358 CSP), bez nariadenia pojednávania (§385 ods. 1 a contrario CSP), v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP a s prihliadnutím na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok konania v zmysle ust. § 380 ods. 2 CSP a dospel k záveru, že nie je (odvolanie) dôvodné. Odvolací súd sa v intenciách odvolaním vymedzeného zamerania odvolacieho prieskumu v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, a preto v súlade s ust. § 387 ods. 2 CSP ťažiskovo konštatuje, že dôvody, na ktorých podľa odôvodnenia spočíva rozhodnutie súdu prvej inštancie, považuje za vecne správne (§ 387 ods. 1 CSP) a tiež úplné

z hľadiska všetkých kľúčových otázok nastolených v priebehu konania pred súdom prvej inštancie (§ 387 ods. 3 veta prvá CSP).

11. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP spočíva v tom, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné právo v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom tu patrí aj nepreskúmateľnosť odôvodnenia rozhodnutia.

12. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom, spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie, je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého súd zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam.

13. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 ods. 1 CSP (dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pričom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo) a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov (v úsudku medzi porovnávanými skutočnosťami), príp. poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán sporu alebo ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 185 - § 211 CSP. Pri hodnotení dôkazov je potrebné zohľadniť aj iné okolnosti, ako sú vzájomná nadväznosť, súlad alebo rozpor medzi skutočnosťami, ktoré z vykonaného dôkazu vyplývajú a pod. Skutkové zistenie ako výsledok hodnotenia dôkazov nemôže byť zásadne správne, ak hodnotenie dôkazov súdom prvej inštancie nezodpovedá § 191 ods. 1 CSP, lebo hodnotil každý dôkaz len jednotlivo a nie aj v ich vzájomnej súvislosti. Skutkové zistenie nie je správne ani vtedy, ak medzi vykonaným dôkazom (jeho obsahom) a z neho vyvodeným (čiastkovým) skutkovým záverom, je zrejmy nesúlad.

14. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

15. Žalobca v intenciách uplatnených odvolacích dôvodov nastolil predmetom odvolacieho prieskumu správnosť právneho posúdenia veci súdom prvej inštancie v otázke jeho aktívnej vecnej legitímácie v predmetnom spore. Súd prvej inštancie vystaval svoj záver o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v spore na zistení, že z dôvodu nedodržania podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 v spojení s ust. § 565 OZ nedošlo k platnému zosplatneniu úveru, čím žalobca nesplnil zákonom predpísané náležitosti platného postúpenia pohľadávky (nakoľko právny predchodca postúpil pohľadávku, ktorá nebola riadne zosplatnená), v dôsledku čoho súd prvej inštancie konštatoval nepreukázanie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v predmetnom spore.

16. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku a predchádzajúceho procesného postupu súdu prvej inštancie v intenciách uplatnených odvolacích dôvodov a v rozsahu odvolacích námietok dospel k záveru, že odvolanie nie je opodstatnené a žalobcom namietané odvolacie dôvody v prejednávanom spore neboli preukázané. Odvolací súd nezistil, že by skutkové zistenia súdu prvej inštancie boli nesprávne, nezodpovedajúce tvrdeniam strán a vykonaným dôkazom, príp. založené na chybnom hodnotení vykonaných dôkazov alebo, že by súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán nevyplnuli alebo nevyšli za konania najavo, opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo na zistený skutkový stav aplikoval nesprávny právny predpis alebo správne použitý právny predpis (právnou normu) nesprávne vyložil, príp. ho na zistený skutkový stav nesprávne aplikoval. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu

a náležite zistil skutkový stav veci, vzal do úvahy iba skutočnosti preukázané vykonanými dôkazmi, ktoré vyhodnotil podľa zásad vyplývajúcich z ust. § 191 a nasl. CSP, v súlade so zákonom, starostlivo prihliadajúc tiež na rozhodujúce skutkové tvrdenia a relevantné argumenty sporových strán, a dospel k správny skutkovým zisteniam, na ktorých založil svoje rozhodnutie.

17. Odvolací súd považuje za potrebné predovšetkým upriamiť pozornosť na závery súdu prvej inštancie o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v predmetnom spore z dôvodu, že právny predchodca žalobcu pri zosplatnení úveru nedodrжал podmienky stanovené v ust. § 53 ods. 9 v spojení s ust. § 565 OZ jednak v kontexte úkonov veriteľa, ktorými nepristúpil k zosplatneniu úveru do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky a rovnako vo vzťahu k potrebe špecifikácie splátky, pre ktorú zosplatnil úver, s poukazom na závery aktuálnej rozhodovacej praxe. Zároveň súd posudzoval platnosť, resp. neplatnosť platného postúpenia pohľadávky aj skrz ust. § 17 zákona č. 129/2010 Z. z., pri ktorom zásadnú otázku zohráva, či v predmetnom úverovom vzťahu (ne)došlo k predčasnému zosplatneniu úveru, resp. či veriteľ splnil svoje povinnosti pri posudzovaní bonity spotrebiteľa stanovené v ust. § 7 zákona č. 129/2010 Z. z.

18. V rozsahu odvolacích námietok žalobcu odvolací súd v rámci odvolacieho prieskumu pristúpil k skúmaniu aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v predmetnom spore, ktoré predpokladá splnenie zákonných predpokladov pre platné zosplatnenie úveru a tiež účinné postúpenie pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu.

19. Podstatným pre posúdenie danosti aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v predmetnom spore bolo zistenie, či právny predchodca žalobcu postupoval pri zosplatnení úveru v súlade s ust. § 53 ods. 9 v spojení s ust. § 565 OZ, teda či zosplatnenie úveru právnym predchodcom žalobcu možno považovať za platné. V súvislosti s úpravou režimu straty výhody splátok odvolací súd všeobecne poukazuje na to, že zákonodarca v ust. § 53 ods. 9 OZ ustanovil právo veriteľa požadovať splnenie celého dluhu pre nesplnenie niektorej zo splátok za podmienky uplynutia troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a že upozornil dlžníka v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Z ust. § 565 veta druhá OZ vyplýva iba to, že veriteľ môže žiadosť o jednorazové vrátenie nesplatennej dlžnej sumy využiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky.

20. Odvolací súd v prvom rade uvádza, že aktívnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva žalobcovi ním tvrdené právo, respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej - existencie tvrdeného práva na strane žalobcu, alebo pasívnej - existencie tvrdenej povinnosti na strane žalovaného, je imanentnou súčasťou súdneho konania a súd je povinný skúmať ju z úradnej povinnosti v ktoromkoľvek štádiu konania (pozri napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo/205/2009, sp. zn. 4Cdo/162/2020 zo dňa 27. októbra 2021).

21. Podmienky na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru zo spotrebiteľskej zmluvy sú upravené v § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorých je pre platné zosplatnenie úveru potrebné kumulatívne dodržanie tam stanovených podmienok. V poradí prvá z kumulatívnych zákonných podmienok ustanovuje, že právo na jednorazové splatenie pohľadávky bude mať veriteľ najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. V poradí druhá kumulatívna podmienka je ustálená v rovine pozitívneho konania dodávateľa, ktorý je pred jednorazovým zosplatnením pohľadávky povinný v lehote nie kratšej ako 15 dní pred jednorazovým zosplatnením pohľadávky spotrebiteľa upozorniť na výkon tohto práva. Ak zákonodarca ustanovil povinnosť upozorniť spotrebiteľa, je dôležité, aby tak dodávateľ učinil vzhľadom na zákonnú lehotu jednak uplynutia troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, a jednak na zákonnú lehotu 15 dní pred vykonaním svojho práva. (Občiansky zákonník (I. a II. zväzok), 1. vydanie, 2017, s. 492 - 633: M. Budjač).

22. V poradí tretia zákonná podmienka pre zosplatnenie úveru vyplývajúca z § 565 Občianskeho zákonníka predpokladá právo veriteľa žiadať o plnenie celku pre omeškание so splnením konkrétnej splátky iba do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Zo zákonnej formulácie tak možno vyvodit', že žiadosť veriteľa s účinkami straty výhody splátok musí byť dlžníkovi doručená skôr, než nastane splatnosť najbližšie nasledujúcej splátky, t. j. najneskôr v deň predchádzajúci splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

23. Až po kumulatívnom splnení uvedených podmienok možno dospieť k záveru, že došlo k platnému zosplatneniu spotrebiteľského úveru.

24. Odvolací súd vychádzajúc z uvedených záverov v súvislosti so skúmaním podmienok platného zosplatnenia úveru z obsahu spisu zistil, že žalovaný sa pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru

(dňa 03.11.2022) omeškal viac ako tri mesiace s úhradou dohodnutých mesačných splátok riadne a včas a bol výzvou zo dňa 01.08.2022 vyzvaný na úhradu dlžnej sumy pod sankciou mimoriadnej splatnosti úveru v prípade, ak dlžnú sumu neuhradí do 15 dní od doručenia predmetnej výzvy. Vychádzajúc z vyššie uvedených zákonných predpokladov pre platné zosplatenie úveru (§ 53 ods. 9 a § 565 OZ) správne preto súd prvej inštancie pristúpil k posúdeniu, či veriteľ využil svoje právo na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru pre nezaplatenie omeškanej splátky do splatnosti najbližšej splatnej splátky nasledujúcej po uplynutí troch mesiacov od splatnosti splátky, pre ktorú pristúpil k zosplateniu predmetného úveru. Z odôvodnenia preskúmaného rozsudku možno vyvodiť, že veriteľ inicioval proces zosplatenia pohľadávky v dôsledku nezaplatenia splátky splatnej dňa 15.05.2022, u ktorej bol žalovaný v omeškaní tri mesiace, ku ktorému zisteniu dospel súd prvej inštancie v kontexte bezprostredne na túto výzvu nadväzujúcu položku uplatňovanú veriteľom - náklady spojené s uplatnením pohľadávky (ku dňu 01.06.2022), čím mal za to, že veriteľ nepristúpil k zosplateniu úveru do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, ale až po uplynutí splatnosti splátky, do splatnosti ktorej toto svoje právo mohol využiť.

25. Z obsahu ustanovení § 53 ods. 9 a § 565 OZ je možné vyvodiť, že v prípade spotrebiteľských záväzkov ide o dva rôzne právne úkony veriteľa, a to upozornenie na uplatnenie práva veriteľa podľa § 53 ods. 9 OZ a samotná žiadosť o zaplatenie celého dlhu pre omeškanie so zaplatením splátky, čo vyplýva z právneho názoru prezentovaného v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 15. decembra 2020, sp. zn. 5Cdo/36/2020 uverejneného pod č. 4 v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 1/2021, v ktorom najvyšší súd konštatoval, že veriteľ nerealizoval svoje právo na zaplatenie celej pohľadávky v súlade s druhou vetou ust. § 565 OZ. Z tohto odôvodnenia je zrejmé, že k naplneniu predpokladov predvídaných ust. § 53 ods. 9 a § 565 OZ je potrebné realizovať dva právne úkony, z ktorých druhý v poradí (v konkrétnom prípade oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru - Predžalobná výzva) musí byť vykonaný v lehote do splatnosti najbližšej splatnej splátky, čím súd prvej inštancie správne konštatoval, že došlo k postúpeniu nesplatenj pohľadávky.

26. Argument spočívajúci v tvrdeniach odvolateľa, že k zosplateniu predmetnej pohľadávky veriteľ pristúpil pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 15.07.2022 nemôže obstať práve s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky R 34/2025 uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov pod č. 3/2025 v tom znení, že „bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutia lehôt podľa § 53 ods. 9 OZ). Právny úkon nekonkretizujúci splátku preto je úkon zákon obchádzajúci (nakoľko napriek nezakotveniu výslovnej zákonnej požiadavky na takúto náležitosť jej absencia spôsobuje nedodržanie účelu úpravy, ktorým je možnosť overenia si splnenia požiadaviek slúžiacich k zvýšenej ochrane spotrebiteľa) a i nedostatočne určitý, v oboch prípadoch sankcionovaný neplatnosťou (či už podľa § 39 alebo § 37 ods. 1 OZ)“. Žalobca musí osvedčiť, že pri predčasnom zosplatení predmetného úveru jeho právny predchodca (BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA), od ktorého mal nadobudnúť pohľadávku, ktorá je predmetom sporu, postupoval v súlade s ust. § 53 ods. 9 a § 565 OZ platného a účinného v čase, kedy predmetné zosplatenie uvedený subjekt realizoval a preukázať, že postupoval podľa § 565 OZ a konkretizoval splátku, pre ktorú pristúpil k zosplateniu predmetného úveru.

27. V tejto súvislosti odvolací súd dáva do pozornosti aj právny názor vyslovený Najvyšším súdom Slovenskej republiky v jeho rozhodnutiach sp. zn. 5Cdo/197/2022 zo dňa 26.06.2024, resp. sp. zn. 5Cdo/188/2023 zo dňa 31.07.2024, podľa ktorého „ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný v súlade s ust. § 565 a § 53 ods. 9 OZ, pre platný úkon zosplatenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby už v tejto výzve (upozornení spotrebiteľa a v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva) presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú môže jednorazovo a predčasne zosplatiť celý dlh. Ak veriteľ oznámi iba dlžnú sumu s upozornením na možnosť zosplatenia úveru, môže byť spotrebiteľ pomýlený a v dôsledku informačnej asymetrie poškodený“.

28. Takisto podľa právneho názoru vysloveného Najvyšším súdom Slovenskej republiky v jeho uznesení sp. zn. 5Cdo/2/2023 zo dňa 25.01.2024, „V prípade, ak zo strany veriteľa nedôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ust. § 53 ods. 9 a § 565 OZ, pre platný úkon zosplatenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby v tomto zosplatení presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatiť celý dlh“.

29. Odvolací súd zároveň dáva do pozornosti rozhodnutia najvyššieho súdu týkajúce sa zaplatenia celej pohľadávky pri strate výhody splátok (§ 565 OZ v spojení s § 53 ods. 9 OZ) a plynutia premičacej doby (§ 101 a § 103 OZ) pri spotrebiteľských zmluvách, a to uznesenie z 29. novembra 2022 sp. zn. 7Cdo/268/2020 (R 71/2018), uznesenie z 30. novembra 2022 sp. zn. 5Cdo/224/2021, uznesenie z 15. decembra 2022 sp. zn. 4Cdo/132/2021, uznesenie z 31. januára 2023 sp. zn. 5Cdo/26/2022 a

uznesenie z 31. januára 2023 sp. zn. 9Cdo/368/2021, v ktorých je prioritne riešená otázka začiatku plynutia premlčacej doby pri uplatnení zaplata celj pohľadávky pri strate výhody splátok, avšak zároveň je tam zdôraznená aj potreba identifikácie splátky, pre ktorú nastáva splatnosť celého dlhu v zmysle § 565 OZ a prepojenosť tohto zákonného ustanovenia na § 53 ods. 9 OZ.

30. Na podporu správnosti záverov súdu prvej inštancie o tom, že žalobcovi nesvedčí aktívna vecná legitímácia v predmetnom spore so zreteľom na neplatné zosplatenie úveru a následné neúčinné postúpenie pohľadávky, odvolací súd (vo vzťahu k odvolacej námietke, ktorú odvolateľ smeroval proti záverom súdu prvej inštancie o porušení povinnosti vyplývajúcej z ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy) konštatuje tiež správny postup súdu prvej inštancie, ktorým sa v rámci rozhodovania o žalobou uplatnenom nároku zamerail aj na posúdenie, či si žalobca (resp. jeho právny predchodca) pred uzavretím úverovej zmluvy splnil svoju povinnosť vyplývajúcu z ust. § 7 zákona o spotrebiteľských úveroch, spočívajúcu v preverení bonity klienta pred uzavretím úverovej zmluvy a s poukazom na skutočnosti, z ktorých súd prvej inštancie vychádzal, sa stotožňuje s jeho záverom, ktorým vyslovil, že pôvodný veriteľ si pred uzavretím úverovej zmluvy nespínil svoju povinnosť a neposúdil s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovaného splácať úver. Z obsahu spisu má odvolací súd preukázané, že žalobca (resp. jeho právny predchodca) v rámci kontraktáčného procesu s odbornou starostlivosťou neposúdil platobnú schopnosť žalovaného splácať úver, nakoľko z dokladov predložených žalobcom za účelom posúdenia majetkových pomerov žalovaného je zrejmé, že lustrácie boli vykonané až následne po uzavretí úverovej zmluvy, t. j. po 25.03.2022 (č. l. 89 spisu).

31. Podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ak veriteľ nekonail s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa ust. § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, čo znamená, že pokiaľ veriteľ posudzuje schopnosť spotrebiteľa splácať úver s tým, že prihladne na údaje z príslušnej databázy alebo registra, je tým vylúčené, aby hrubo porušil povinnosti podľa ust. § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Z uvedených zákonných ustanovení vyplýva, že sankciou za porušenie povinnosti skúmať bonitu spotrebiteľa je v zmysle ust. § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch sankcia podľa závažnosti porušenia povinnosti poskytovateľom spotrebiteľského úveru, a to, ak veriteľ nekonail s odbornou starostlivosťou, sankciou je strata oprávnenia veriteľa vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru a v prípade, že konanie veriteľa má intenzitu hrubého porušenia povinnosti (§ 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch), sankciou je bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. S poukazom na správnosť záverov súdu prvej inštancie ohľadom nedostatočného zisťovania bonity žalovaného pred poskytnutím úveru tak možno konštatovať, že veriteľ v dôsledku tejto skutočnosti nemohol pristúpiť k zosplateniu predmetného úveru.

32. V kontexte odvolacej argumentácie žalobcu, že v prípade eventuálneho záveru súdu o neplatnosti mimoriadne splatnosti úveru mu svedčí nárok na zaplata jednotlivých splátok, odvolací súd poukazuje na tú skutočnosť, že nemohol priznať žalobcovi ani jednotlivé splátky, ktoré sa stali splatnými pre ich nezaplata v lehote splatnosti, nakoľko by došlo k porušeniu zásady „ne ultra petitem“, nakoľko žaloba žalobcu bola skutkovo odvodená od tvrdenia o splatnosti celého úveru. Viazanosť súdu žalobným návrhom (§ 216 CSP), t. j. nemožnosť súdu prekročiť a prisúdiť viac, než čoho sa strany domáhajú, resp. nesmieť ísť nad rámec petitu tzv. zásada „ne ultra petitem“, sa vzťahuje k žalobnému návrhu (petitu), a nie k spôsobu vykonávania dokazovania, resp. k otázke, aké dôkazy je súd v konaní oprávnený vykonať alebo nevykonať. Žalobný návrh (petit) je obligatórnou náležitosťou žaloby (vid' § 132 ods. 1 CSP). Civilný sporový poriadok upravuje aj výnimku, keď súd môže prekročiť žalobný návrh a prisúdiť viac, než čoho sa strany domáhajú, avšak musí ísť o prípad, ak z osobitného predpisu vyplýva určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami (čo však vzhľadom na spotrebiteľský charakter prejednávanej veci nebol posudzovaný prípad). Súd musí rešpektovať predmet konania vymedzený žalobným návrhom, čo znamená, že plnenie nemôže priznať ani z iného skutkového základu, než akým bol predmet konania vymedzený v žalobnom návrhu. Nie je však porušením zásady viazanosti súdu petitom, ak súd inak právne kvalifikuje skutok, ktorý bol predmetom konania. Právna kvalifikácia je vždy vecou súdu v zmysle zásady iura novit curia, preto ani právna kvalifikácia nie je obligatórnou náležitosťou

žaloby (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 27. júla 2011, sp. zn. 4 M Cdo 15/2010). V tejto súvislosti poukazuje odvolací súd na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/85/2021 zo dňa 12. 02. 2024, z ktorého vyplýva, ...“ Vychádzajúc z vyššie opísaného procesného stavu dovolací súd dospel k záveru, že odvolací súd svojím postupom pri posudzovaní žalobou uplatneného nároku žalobcu prekročil rámec ňou vymedzeného petitu, pretože jej priznal plnenie z iného skutkového základu, než aký bol vymedzený v žalobnom návrhu. Aj keď sa bezpochyby žalobca domáhal priznania plnenia z rovnakej zmluvy, aká bola oboznámená prvoinštančným a odvolacím súdom, po skutkovej stránke v žalobe jasne tvrdil, že došlo k zosplatneniu poskytnutého úveru a v uvedenom smere produkoval k svojim tvrdeniam aj dôkazy“.

33. Vzhľadom na uvedené skutočnosti a dôvody, vychádzajúc zo záverov právnej praxe formulovaných v cit. rozhodnutiach najvyšších súdnych autorít, odvolací súd považuje odvolanie žalobcu za neopodstatnené, a preto preskúmaný rozsudok v jeho napadnutom zamietavom výroku a v súvisiacom výroku o trovách konania podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

34. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v súlade s ust. § 396 ods. 2 CSP s použitím ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnému žalobcovi nepriznal, nakoľko mu podľa obsahu spisu žiadne trovy súvisiace s odvolacím konaním preukázateľne nevznikli.

35. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).